

та не за вашето добро, за вашето, и за благополучието на вашите внуци? А вѣи беднии! за скотска злоба, за слапо упорство, за лудо вироглавство, за нечиста и погана завистъ, за проклета незговорность, за омразно несъгласіе, което е вонещъ и отровителенъ изворъ на сичките злочестїа, сами себе-си, челядъта си и внуците си фърлате съ главата на долъ въ пропастьта, сами си подлагате вратовете да ви газатъ злосторниците въ, и злодеите и вълхвите да ви ездатъ! Ухъ за срамотата!!! Когито азъ не съмъ той и той, и други да не бъдатъ! Като азъ не съмъ можилъ да сторя тъй и онѣй, и другїй да го не стрѣва и да са голамей предъ мене! по обичамъ да си върна, а не въ сватецъ, да с' обърна! О людїе! людїе! Когито ще са свестите? Кога ще начените словесно и разумно да мислите, за да ви е по добре, и да са прославите? . . . Тѣй си е хортѣвалъ самоги въ пѣстината добрийъ Азъ; който колкото по вече мра-